

Formanden:

Hr. Holger K. Nielsen. Og jeg gætter på, at det er for afsluttende bemærkninger i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Når man hører hr. Hans Engells sådan temmelig følelsesladede beskrivelse af, hvordan SF's politik er årsag til, at kvinder og børn dør i bjergene i Kosovo, så er det jo klart, at det må gøre indtryk. På den anden side kunne hr. Hans Engell jo måske også overveje, om han er sikker på, at hvis nu NATO var kommet igennem med sine bombardementer, hvis man var blevet nødt til at gøre brug af den trussel, man var fremkommet med, om det så ville have været en løsning for kvinder og børn i Kosovos bjerge. Det var en gambling, man foretog dér; efter min mening en utrolig farlig gambling.

Forhåbentlig lykkes det at få en fredsordning i stand, det håber vi jo alle sammen på, men hvis det var mislykkedes, hvis man var gået i gang med at bombe serberne i Serbien og i Kosovo, så kan jeg garantere hr. Hans Engell for, at situationen havde været værre for de mennesker, han beskrev så følelsesladet i sin tale for.

Så er jeg helt enig i hr. Estrups beskrivelse. Jeg er da åben for at diskutere, om FN fungerer effektivt nok. Det må vi da alle sammen have en interesse i. Men jeg synes også, vi alle sammen må have en interesse i, at vi har et internationalt retssystem, en retsorden, som er baseret på FN, i stedet for at sige, at det kan være lige gyldigt, om det er et FN-mandat, fordi det jo er vigtigere, at vi får løst de konflikter. Det er jo den tankegang, som i visse tilfælde kan være ræsonnabel nok, men som i andre tilfælde er dødsens-, dødsensfarlig, og som jo reelt betyder, at vi undergraver det FN-system, den internationale retsorden, som har været grundlaget for også dansk udenrigspolitik i de sidste 50 år.

Helle Degn (S):

Det nye FN burde måske til debat, det afspejler den underliggende dagsorden, der her har været bragt til torvs. Men nu er det det nye NATO, der er til debat, og det nye NATO må til debat, for det er her, aktionen ligger i den kommende tid, og derfor hilser vi også SF's initiativ velkommen, og jeg vil også gerne takke udenrigsministeren for at bidrage til denne debat.

NATO's rolle i Europa og Europas rolle i NATO er under forandring. NATO's forhold til EU, OSCE og FN vil blive trukket op her ved 50-års-jubilæums mødet i Washington, ved de to EU-topmøder og ved OSCE's topmøde i november.

Det udelte Europa er på tegnebrættet. Spillereglerne er ved at finde nogle nye former i disse år. Et klart signal fra USA er, at Europa selv må påtage sig mere ansvar og flere udgifter for sin sikkerhed. Derfor er det også lige så klart, at de nye samarbejds mønstre er vigtige i denne omstilling.

Udvidelsen ser Socialdemokratiet som en proces og som den vigtigste forandrende kraft for NATO som organisation, og vi hilser den velkommen med forventningen om at se flere udvidelsesrunder, herunder også den, der må indeholde de baltiske lande.

Naturligvis må det ske gradvis. Derfor vil jeg også bede ministeren komme lidt nærmere ind på den pakked løsning, som regeringen vil præsentere som forslag i Washington. Ministeren må gerne beskrive dette lidt nærmere for Folketingets partier ved denne lejlighed.

Partnerskabssamarbejdet i Pfp-operationerne synes vi i den socialdemokratiske gruppe er et fornuftigt og et rigtigt spor at følge, og det rammedokument, som ministeren også omtalte i sit indlæg, vil komme til drøftelse på NATO-topmødets anden dag. Også det vil være nyttigt at drøfte nærmere både med Folketingets partier og i Det Udenrigspolitiske Nævn, inden regeringen drager af sted til NATO-topmødet i april.

Ideen om mulige multinationale styrker synes vi vil kunne bidrage positivt til aktiv respons i krisesituationer i Europa fremover, situationer som dem, vi allerede har oplevet i Bosnien-Hercegovina, hvor NATO-Rusland-tropper har opereret sammen i opgaveløsninger. Det synes vi er et rigtigt spor.

Ruslands rolle i et nyt Europa er vigtigt for os at diskutere. Den direkte militære trussel fra Rusland er blevet afløst af et samarbejde om at fjerne frykten for ustabiliteten i dette mægtige land. Derfor er det for os meget vigtigt at medtænke Rusland også i NATO-strategien, strategien for et udelt og et stabilt Europa.

Det nuværende koncept fra 1991 må justeres her på vejen ud af dette århundrede på vej ind i det næste. I Socialdemokratiet er vi enige i, at centrale dele af det gamle koncept er vigtigt at videreføre: det kollektive forsvar, den nukleare